

Uima-altaat

Uidaan yhdessä turvallisesti!

Uima-altaat

Uimahalleja koskevat standardit **SFS-EN 15288-1+A1 ja SFS-EN 15288-2 ”Uima-altaat”** on julkaistu suomenkielisinä vuonna 2009. Standardit on tarkoitettu erityisesti uimahallien, kylpylöiden, vesipuistojen ym. suunnittelijoiden, rakentajien ja toiminnanharjoittajien käytettäväksi, mutta niistä hyötyvät myös hallin kunnossapitoon, puhdistukseen ja siivoukseen osallistuvat yritykset. Myös sukellus- ja uimaseurojen on hyvä tuntee standardien sisältö.

Standardit käsittelevät monipuolisesti uimahallien allasrakenteiden, oheistilojen ja materiaalien turvallisuutta – käyttäjien ja henkilökunnan turvallisuutta unohtamatta. Tarkoituksena on luoda halliin sellainen ympäristö, että se luontaisesti auttaa ehkäisemään onnettomuuksia ja tapaturmia. Standardin eri osat käsittelevät turvallisuutta hieman eri näkökulmista: osa 1 on tarkoitettu uimahallien suunnitteluun, rakentamiseen ja käyttöön liittyville henkilöille, kun taas osasta 2 on hyötyä henkilöille, joiden työ liittyy itse hallin toimintaan tai käyttöön.

Vesi lisää pintojen liukkautta, joten uimahallissa liukkauden esto on erityisen tärkeää. Standardit käsittelevät liukkauden estoa antamalla varusteita ja materiaaleja koskevia vaatimuksia ja esittämällä testimenetelmiä, esim. pinnan maksimikaltevuuden määrittämiseksi rampeissa. Myös veden valuminen pinnoilta on varmistettava.

Aiemmin alalla on yleisesti noudatettu Kuluttajaviraston julkaisemia ohjeita uimahallien ja kylpylöiden turvallisuuden edistämisestä. Ohjeet laadittiin aikanaan uimahallivarusteita koskevien standardien vaatimuksia myötäillen. Tukes (ent. Kuluttajavirasto) oli mukana standardien laadinnassa. [Yleinen Teollisuusliitto](#) (YTL) SFS:n toimialayhteisönä vastaa näiden standardien laadinnasta Suomessa.

Tuoteturvallisuuslaki edellyttää, että uimahallien on täytettävä tietyt vähimmäisvaatimukset turvallisuuden kannalta. Turvallisuuden hallinnasta on laadittava turvallisuussuunnitelma, jota on tarpeen mukaan päivitettävä. Yleinen käytännön valvonta on toiminnanharjoittajan vastuulla, ja standardit esittävätkin runsaasti ratkaisuja valvonnan järjestämiseksi ja valvonnan tarpeen minimoimiseksi. Terveysvalvontaviranomaiset tekevät uimahalleihin tarkastuksia, joissa huomiota kiinnitetään erityisesti siihen, että tiloissa on riittävästi henkilökuntaa, että henkilöstö tuntee turvallisuussuunnitelmat ym. Standardeissa esitetään uinninvalvojen minimipätevyysvaatimukset, ja luetellaan kuhunkin työhön liittyviä tehtäviä.

Yksi merkittävä tapa käyttää standardeja on hyödyntää niitä uimahallin rakentamiseen liittyvisissä tarjouspyynnöissä silloin, kun hallille haetaan urakoitsijoita. Tarjouspyyntöön voi kirjata standardin mukaisuuden vaatimukseksi, jolloin tiettyjä yksityiskohtia ei ole tarpeen esittää itse tarjouspyynnössä.

Uima-allasvarusteet

Standardisarja **SFS-EN 13451 "Uima-allasvarusteet"** käsittää seuraavat osat:

Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 2: Tikkaiden, porrastikkaiden ja käsijohteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 3: Vedenkäsittelylaitteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 4: Lähtökorokkeiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 5: Rataköysien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 6: Käännösseinien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 7: Vesipallomaalien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 8: Vesiefektien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 10: Hyppytasojen, ponnahduslautojen ja niihin liittyvien varusteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Osa 11: Altaan nostopohjien ja liikuteltavien välisiltojen lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Standardeissa esitetään uimahallivarusteiden erityiset turvallisuuteen liittyvät vaatimukset. Standardeissa kerrotaan selkeästi, millä tavalla kunkin varusteen vaatimukset voidaan täyttää ja miten vaatimustenmukaisuus testataan. Testit esitetään standardien lopussa.

Standardeissa on runsaasti kuvia, jotka selventävät esim. mittoja ja testien kulkua. Kaikkien standardien rakenne on samanlainen, mikä helpottaa asioiden löytymistä. Standardisarjan SFS-EN 13451 yksittäistä osaa ei tulisi soveltaa yksinään, vaan aina olisi otettava huomioon ainakin ensimmäisen osan yleiset vaatimukset.

Varustestandardit on tarkoitettu pääasiassa näiden varusteiden valmistajille suunnittelun ja valmistuksen avuksi. Myös toiminnanharjoittajien ja tarkastusviranomaisten on tärkeää tutustua standardien sisältöön, jotta vaatimukset toteutuisivat käytännössä. Standardien liitteissä kerrotaan myös FINAn (kansainvälinen uimaliitto) tärkeimmät kutakin varustetta koskevat erityisvaatimukset.

Vesiliukumäet

Vesiliukumäkiä koskevat standardit on julkaistu jo aiemmin suomenkielisinä. Standardit **SFS-EN 1069-1 ja SFS-EN 1069-2 "Vesiliukumäet"** esittävät mm. vesiliukumäkien kaltevuus- ja pituusmitat. Niissä annetaan myös hyödyllisiä neuvoja liukumäkien merkinnöistä, esim. vaativuusluokan esittämisestä. Vesiliukumäet ovat yleistyneet siinä määrin, että niitä asennetaan jo

lähes jokaiseen kunnalliseenkin halliin. Mitä korkeampi liuku on, sitä tärkeämpää on ottaa huomioon turvallisuusnäkökohdat, esim. liukumäen säännölliset tarkastukset.

Huomautettakoon, että uimahallin esteettömyys olisi hyvä ottaa huomioon jo hallin suunnittelussa. Hallin korjaustöiden yhteydessä on hyvä parantaa myös esteettömyyteen liittyviä seikkoja. Standardeilla pyritään tarjoamaan hyviä ratkaisuja myös esteettömyyteen liittyen.

Uima-altaisiin ja niiden varusteisiin liittyvät standardit:

Kaikki alla mainitut standardit ovat saatavilla suomenkielisinä. Linkeistä pääsee SFS:n verkkokauppaan tutustumaan standardien soveltamisaloihin, ja samasta paikasta voi ostaa standardeja.

Vesiliukumäet 2 ja sitä korkeammat

[SFS-EN 1069-1](#) Osa 1: Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät
[SFS-EN 1069-2](#) Osa 2: Käyttöohjeet

Uima-allasvarusteet

[SFS-EN 13451-1](#) Osa 1: Yleiset turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-2](#) Osa 2: Tikkaiden, porrastikkaiden ja käsijohteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-3](#) Osa 3: Vedenkäsittelylaitteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-4](#) Osa 4: Lähtökorokkeiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-5](#) Osa 5: Rataköysien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-6](#) Osa 6: Käännösseinien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-7](#) Osa 7: Vesipallomaalien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-8](#) Osa 8: Vesiefektien lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-10](#) Osa 10: Hyppytasojen, ponnahduslautojen ja niihin liittyvien varusteiden lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät
[SFS-EN 13451-11](#) Osa 11: Altaan nostopohjien ja liikuteltavien välisiltojen lisäturvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät

Uima-altaat

[SFS-EN 15288-1](#) Osa 1: Suunnitteluun liittyvät turvallisuusvaatimukset
[SFS-EN 15288-2](#) Osa 2: Toiminnanharjoittamiseen liittyvät turvallisuusvaatimukset

Lisää aiheesta muualla:

Tukes: [Kuluttajaviraston ohjeet uimahallien ja kylpylöiden turvallisuuden edistämiseksi](#)
[Kylpylät, uimahallit ja muut uimapaikat - yleisinfoa](#)

Lisätietoja:

pertti.isoniemi@ytl.fi
suvi.pasanen@ytl.fi
www.ytl.fi

YTL Yleinen Teollisuusliitto

Eteläranta 10
00130 Helsinki
09 622 0410

www.ytl.fi